

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Adem Zaplluzha

GURI I PJEKUR SHATË HERË

Shtëpia Botuese TREND- Prishtinë
2018

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Redaktor:

Gëzim Llojdia

Recensent:

Gëzim Llojdia

Lektor:

Veli Veliu

Ballina:

Bashkim Alushi

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

GURI I PJEKUR SHTATË HERË

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Fryma e poetit

Gëzim Llojdia

1.

Adem Zaplluzha është një poet i veçantë. Marrëdhëniet e tij me poezinë do t'i përshkruaj si kalorësi me kalin fluturues. Poet nuk bëhesh, lind poet.

”Guri i pjekur shtatë herë”i autorit kosovar shqyrton se: Muza në vetvete pluskon në shpirtin e një poeti është si valë deti. Ngritjet dhe uljet e saj janë dallgë të atij deti,që godisnin brigjet dëshmitare. Pasqyrimi i saj na lejon të qartësojmë, thellësinë brenda këtyre kontureve, d.m.th brenda vargut, lëviz fjala e ëmbël. Në të vërtetë gjithë ky zgjatim fjalësh për muzën ka një kuptim. Vërtetë ajo ka një prejardhje të largët, që do të na bëjnë të kujtojmë shekujt, që janë thinjur nga kujtesa jonë, por arsyetimi është se autori i këtij botimi duke qenë tepër i vëmendshëm ka gjetur si titull për këtë libër. Shopenhauri u ka dhënë krijuesve 2/3 intelekt dhe shumë pak vullnet 1/3. Vetëm duke lexuar librin në botim :”Guri i pjekur shtatë herë”të autorit kosovar Adem Zaplluzha kupton thënien

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

e Shopenhaurit përse u ka dhënë krijuesve 2/3 intelekt dhe shumë pak vullnet 1/3. Psikologjia e krijimit tregon edhe natyrën e shpirtit njerëzor .

2.

Poezia e Adem Zaplluzhës është e drejtëpërdrejtë. Brenda një vëllimi të tillë shqyrton të gjitha teknikat me të cilat punon poeti. A ka libri frymë poeti? Frymës që është shpjegimi për atë që ne e quajmë „fuqinë më të madhe të universit Fryma e parë e bukurisë hyjnore është poezia, ciklohet varg pas vargu.

Poezia e A .Zaplluzha futet në këtë hulli. Dhe gjuha që flet është gjuha e shpirtërore poetike .Studimi gjuhësor edhe në rastin e këtij botimi na ndihmon në zbërthimin e kodeve poetike. Gjuha që përdor poeti. Gjuha e simboleve apo shprehje .Nëse poezia është përkufizuar si një shtjellim mendimesh, idesh, njohurish të brendshme. Atëherë „poetët janë zëri i shpirtit. Poezia e A .Zaplluzha është në këqyrjen e parë një ujëvarë e qetuar, por herë, herë përkthehet në “shpërthim” letrar, ku e bukura gërshetohet me të shëmtuarën, e ftohta me të ngrohtë, dielli me shiun dhe e qara me të qeshurën. Poetët janë jo vetëm krijues por edhe mendimtarë, filozofë e

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

politikanë. Kurse poezia është si ajri, frymëmarrje për shpirtin. Një marrëdhënie të tillë me poezinë ka poeti A .Zaplluzha.

3.

Nëse poezinë e vendosim në një spektër ngjyrash, çfarë rezulton? Ngjyrimi i saj prek të gjithë ngjyrat e kohës dhe hapësirës. Ngjyra është një efekt vizual. Ngjyra dhe shfaqja e të gjitha është krijuar në atë mënyrë që të joshë shpirtin njerëzor.

Ngjyra është një ndjenjë e cila jetës tonë i shton ngazëllim dhe emocion. Poezia sjell edhe ngjyrat që nuk i klasifikon dot edhe kolometria. Një spektër ngjyrash endet në poezinë e A .Zaplluzha .Dominim gri. Po ta këqyrësh këtë spektër te poezia e A .Zaplluzha do të thotë se dizajni i saj ngjyros vetëm ato fragmente, që percepton mendimi. Hije dhe pa ngjyrë të tjerat mbeten. Në terr apo në errësira të largëta humbasin. Kolometria e A .Zaplluzhës ka të përzgjedhur ngjyrën poetike. Endet aty afër ose më larg por gjithmonë atje .Tek ajo ngjyrë me refleksë, me përzierje ose përreth territorit të saj. Kështu në shumë poezi të A .Zaplluzhës gjen

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

shpesh të njëjtat ngjyrim, që poeti e quan ngjyrën e tij të preferuar.

4.

Analiza letrare:Poezia e” A .Zaplluzha krijon imazhin jetik në poezi. Këto poezi janë proces shpirtëror që vijnë me një kosto jo të vogël. Nëse do ta vinim në një proces kimik poezinë e këtij poeti atëherë çfarë do te ishte produkti i saj ? Proceset kimike të cilat në qelizë vazhdimisht ndodhin është lëmi e biokimisë dinamike. Poezia si gjallëri shpirtërore është pjesë e proceseve transformuese njerëzore. Materia mbi të cilën është ndërtuar qeliza shpirtërore gjenden në shndërrim të vazhdueshëm. Jeta karakterizohet me fleksibilitet kimik .Është konsideruar formë statike, e ndërlidhur me proceset kimike dhe lëvizjen e njeriut. Dinamika shpirtërore ku noton poezia. Pra materia e krijuar prej saj,një formë e çuditshme e mjegullt si produkt rrethanash një pikturë e rregullt apo e çrregullt, që arrin të mbaj gjallë dhe të komunikoj.“Observatori i tij” është i përqendruar në proceset, që lëvizin botën, njeriun, ndjenjat ëndrrat dhe shpesh dashuritë njerëzore të pluskuara në të. Ngjajnë si krijime të thjeshta, por janë krijime poetike me domethënie. Në vargjet e A .Zaplluzhës ka

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

mendim. Poezitë janë plot tharmë. Në thelb poezia e A .Zaplluzhës është produkt i përditshmërisë tonë i jetës njerëzore dhe ndarjes, ikjes dhe moskthimit më .Poezia e A .Zaplluzhës është një ndenje e çuditshme e qetë, që befasisht të humbet prej syve. Prurjet e këtij poeti ke dëshirë ti rilexosh . Poeti A .Zaplluzha pikturon një realitet, që ekziston, aspak imagjinarë. Këtu qëndron edhe bukuria dhe këndvështrimi i poetit A .Zaplluzhës.

Krijuesit janë artistë të vërtetë, që ngrenë jetën në art dhe i japin asaj vlera të vërteta

Motivi i jetës, dashurisë dhe vdekjes i gjen në krijimet e librit. Por edhe motivet shqiptare më tepër ndjenjat kombëtare shfaqen në shumë poezi, me të njëjtin kolor patriotik.

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Cikli i parë

Kjo luftë i çmendi edhe dizgjinët e kuajve

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

DRUAJ SE ATËHERË DO BËHET VONË

Ende pa i mësuar shkronjat e alfabetit
Më vratë e më nakatosët
O bij të kurvave e të lapërdharëve
Çarë faji pata
Që një nënë shqiptare me lindi kështu siç jam

U linda në tokën time
Dhe të gjyshërve të mi dardanë
E dini fare mirë se nuk u shëmbëllej
Djajve të Karpateve
Dem baba dem qava dhe këndova shqip

Së pari na e morët biblën
Mjeshtërinë e ndezjes së zjarrit
Me mjeshtri e vodhët
Bëtë be në fe e zot që s'patët kurrë
Si ushejza depërtuat në gjakun tonë

O shporruni ikni nga erdhët
Nuk mund të ngopesh dot gjithmonë
Me dashurinë tonë
Një ditë do shpërthejmë si krateri
Druaj se atëherë do bëhet vonë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

DY PERSONA NDJEKIN AUTORIN

Një topth i kuq prej bore
Dhe disa pika e gjaku
Mbi astarin e kujtesës
Nëpër rrugë
Dëgjohen zërat e hapave

Shikoj i tmerruar
Askush nuk gjendet para meje
As pas hapave të mi
Dy persona ndjekin autorin
Një kufomë e bardhë zgërdheshet

Ajo tjetra i shëmbëllen sterrës
Shikon si sterra
Buzëqesh tradhtisht
Dhe sërish shpërfaqen
Në brendinë time hijet e kufomave

Njëra ecën si somnambul
Kurse tjetra pas meje hungëron
Ajo e treta në mua
I gërryen muret e lashtësisë
Gërryen në kafkën time historinë e fisit

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

VETËM SONTE MË LEJONI TA PRES
GJYSHIN TIM

Më leni të fle sonte
Mos m'i zgjoni ëndrrat
Dua të fle
Dhe ta shijoj gjumin e parë

Nga sytë e mi burojnë
Dy liqene të akullta
Njëri qanë kurse tjetri
Pjalmon një det me trishtime

Mos më zgjoni sonte
Ju thashë se dua të fle
Le të flenë me mua edhe drurët
Le t'u ngjajnë gurëve të murrme

Më thanë se sonte do më vij në ëndërr
Një stërgjysh i im i largët
Ju lutem më zgjoni
Vetëm sonte më lejoni ta pres gjyshin tim

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ERDHËT NJË DITË KUR VDISTE STINA

Mos më ngacmoni me helmin e juaj tinëzar
Lëre gjarprin le të fle nën gur
Gjumi u bënë mirë kandrave
Lëreni mos m'i trazoni kaq keq
Ëndrrat e mia të shthurura

Ky fillim pranvere
Më duket si vjeshta e vonshme
Qenkan zverdhur e shkundur
Gjethet e të gjitha pemëve
Vetëm plepi lakuriq u shëmbëllen lejlekëve

Fare mirë na kujtohen ditët
Kur na e vranë shtërgun
Ishte dimër
Kurse ai s'deshi
Të dimëroj në brigjet e diellit

Po ju them mos më ngacmoni
Unë pata një ëndërr
Ju më zhveshët nga shpirti i saj
Erdhët një ditë kur vdiste stina
E braktisët të keqen si qyqja vezët

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

DIMRI DHE DËBORA E PËRGJAKUR

Ishte dimër atë vit
Më kujtohen këngët e hejeve
Asnjë lejlek nuk pamë
Nëpër çatitë tona të ngrira

Nëpër fshatrat e largëta
Aty këtu tek tuk
Kishin mbetur ca trumcakë
Që i lëpinin hejet nga uria

Ju thashë ishte një dimër i egër
Edhe njerëzit dukeshin të tillë
Rrapet nga skamja
I kafshonin rrënjët e veta

Dimri dhe dëbora e përgjakur
Mbi një trinë i shikonin delet
Që vdisnin për një kokërr kripë
Vdisnin duke i lëpirë plagët e dhembjes
Prishtinë, 27 mars 2017

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

FUNDOSEJ DERI NË SHPIRTIN E RËRËS

Nëpër këto rrugë të zhubrosura
Hijet kanë sy e vesh
Shohin kur më së paku mendon
Se je fshehur nga vetvetja
Dhe dëgjojnë
Kur thyhen gurtë shurdhmemec

Askund në botë
Nuk mund të takosh dru që këndojnë
Përpos në ëndrrën tënde
Kur i dëgjon vajtimet e gjetheve
E lumenjtë e fëmijërisë
Çmendurisht rrjedhin nëpër gishtat e tua

Mbrëmë për herë të parë
Pashë në pasqyre se si zgërdheshej
Një hije e sëmurë
Zgërdheshej me tërë botën
E cila për një gllënjë ujë
Fundosej deri në shpirtin e rërës

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NE PRITËM EDHE DISA DEKADA

Ata deshën të vijnë
Mu në çastin
Kur zhvishej hëna
Në sytë lakuriqe të ditës
Po ja që nuk erdhën shirat atë ditë

Ne pritëm edhe disa dekada
Pritëm të rritej bari i vdekur
Kanjushat atë pranverë
Nuk kishin ndërtuar asnjë çerdhe
Andaj edhe ikën pa përfunduar stina

Dimri ia behu tok me acarin
Hejet ishin lëshuar deri në tokë
Putheshin me gjethet e pjergullës
Vera atë stinë dukej me e kuqe
U shëmbëllente lejlekëve në ikje

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

KJO LUFTË I ÇMENDI EDHE DIZGJINËT E KUAJVE

Kjo rrugë e këto udhë të gjata
Që s'kanë të sosur
Po na rinë në qafë si shpata e Demokleut
Një yll mbrëmë u shua në qiell
Frikshtëm u dëgjuan psalmet e engjëjve

Më thanë se vdiqën pemët
Unë askujt nuk i besova
Eca përtej lumit të ngrirë
I kalova disa ëndrra të liga
Për t'u takuar me zhgjëndrrën time

Eca dhe eca përtej çdo mundësie
Nëpër rrugë takova ushtarë dezertorë
Me flamuj të grisur
Nuk mungonin as gjeneralët e çmendur
Kjo luftë i çmendi edhe dizgjinët e kuajve

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NE ENDE LUAJMË SI HIJET E MURRME

Nga një tis i padukshëm i qiellit
Dikush i lëshoi në hapësirë
Shtatë pika loti
Një kohë të gjatë mbase me muaj
Nuk pushuan të lehurat e mjegullave

Kurrë nuk mësuam athua vallë
Ishte dorë njeriu
Ose nga zërat e pandërprera të shirave
I sajuam tringëllimat
Që dëgjohen edhe në botën tjetër

Po ju them kurrë nuk e kuptuam
Atë magji të lojës
Ne ende luajmë si hijet e murrme
Luajmë valsën e shiut
Edhe kur dënesin mjegullat

Sa herë që desha të këndoj
Një psalmë të vjetër pagane
Qëndronte para tingujve të kitarës
Qëndronte dhe qeshte me mua tërë habi
Se si mund të këndoj kaq bukur njeriu

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ME JELE TË BARDHA SI DËBORA

Më prit te ndonjë legjenda
Kalë i im i bardhë
Më pritë se nuk mund të të mbërrij
Ti i shëmbëllen erës ose furtunës
Kurse unë malit që s'bëzan

Më pritë të lutem
Më pritë të mos këputen dizgjinët
E mykura të kohës
Unë të njoh që nga fëmijëria
E di kur vrapoje pas fluturave

Ti kalë i im i bardhë
Sa të bardhë e ke shpirtin
Të lutem kësaj here
Mësoma artin e hingëllimës
Edhe unë dua të hingëlloj si kuajt

Ti kalë i im i bardhë
Me jele të bardha si dëbora
Sa shumë i shëmbëllen
Atdheut tim të azdisur
Sa që sonte dua të shndërrohem në kalë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

DUKE E LARË FYTYRËN E LEROSUR

Nuk dimë më për ku jemi nisur
Kah na çojnë këto udhë
Por një zë që më thërret nga larg
Do ecim pas tij
Do fluturojmë si patat e egra varg-varg

Ndoshta një ditë
Do ndalemi diku në ndonjë ujdhesë
Me shpresë t'i takojmë
Zogjtë e ikur të fëmijërisë
Ose grivat e kujtesës në ndonjë kthesë

Ja pra kjo rrugë që s'ka të sosur
Në secilin hap
Ballafaqohemi me ndonjë befasi
Në syprinën e kristaltë një hije shohim
Duke i larë fytyrën e lerosur të skamjes

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

JU LUTEM PREKNI ME SHIKIMET E JUAJA

Më janë lodhur duart
Gjymtyrët lëvizin si një oktopod i sëmurë
Çfarë të bëj me duart e mia
Kur më nuk janë në gjendje të përqafojnë
Çfarë të bëj me vetveten
Në agonin e kësaj vjeshte që po vdes

Ju thashë se unë më nuk jam unë
Një tjetër njeri
Pa dëshirën time banon në mua
Banojnë edhe shumë të tjerë
Sa që ngjan
Të mos kem asnjë përgjigje

M'i prekni gjymtyrët e sëmura
Nëse nuk doni t'i prekni me duar
Ju lutem prekni me shikimet e juaja
Ky det i çmendur me këto dallgë
Një kohë të gjatë po mundohet
Me i fundos të gjitha anijet

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

TË ÇMALLEM DERISA BLIRI ÇELË LULE

Trupi im u ngjanë hejeve në dimër
Pikë gjaku nuk qarkullon
Nëpër damarët e ndrydhur
Ka kohë që kjo stinë i ngriu
Të gjitha kujtimet

Ja shikoni se si kam mbetur
Kam mbetur si një kërcu
Në shpirtin e lënduar të malit
Ky acar i trentë
Orë e çast troket në xhamat e ngrira

Ju lutem më leni rehat
Sonte nuk dëgjohet asnjë kambanë
Kanë ikur edhe engjëjt nga lagja ime
Këta lumenj prej djajve
Nëpër mure po ngulin gozhdët e gjakosura

Më ndjeni kam pakëz nevojë si njeri
Të çmallem mbi këtë varr
Të çmallem derisa bliri çelë lule
Më pastaj do kaloj në anën tjetër të kohës
Të bisedoj me stërgjyshërit e mi legjendarë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

PËR ÇDO DITË PJALMON TRISHTIM

Çfarë të bëj kur e shoh qiellin
Me flokë të shprishur
Aq qartë duken grivat
Sa që mund të mendoj njeriu
Se hapësira po plaket si kuajt

Më duket se sonte po më sulmojnë
Ethet e verdha
Asnjë meteorë nuk duket në qiell
Përfundimisht ra edhe ylli im në tokë
Nuk mbeti njeri në ëndrrat e megjullave

Ky pjalm i mërzitshëm
Për çdo ditë pjalmmon trishtim
Kurse unë ende nuk mësova
Se çfarë të bëj me hapësirën time
Kur më ngufat si lugati lakuriqësia qiellore

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

I NUMËRONIM KOMÇAT E KËPUTURA

Kur jemi larg vendlindjes
Mendojmë për adoleshencën
Ditë që i kaluam më këpucë pa sholla
Asgjë tjetër s'na bie ndërmend
Përpos inicialeve gdhendura nëpër lisa

Shpeshherë na kujtohen lehjet e qenve
Dhe blegërimat e deleve
Shtëpitë duke mrizuar nën rrape
Kur na zë etja
Në mendje sajojmë lumin e fshatit

Kisha e vogël ku në stolat e para
Uleshin plakat e devotshme
Kurse ne djemtë
Diku në fundin e sallës
I numëronim komçat e këputura

Më pastaj kur pushonte kambana
Loznim në oborrin e kishës
Loznim deri sa e humbnim
Komçën e fundit të këputur
Nga teli ku lokja i terte këmishët

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

SHKONTE PREJ VARRIT NË VARR

Varret këtu janë pa gjuhë
Vuajnë nga shurdhësia
Nuk dinë as të bisedojnë
Vetëm heshtjet tinëzare
Si statujat e bronzta
Qëndrojnë në këmbë

Netëve të vona dëgjojen shungullimat
Nëpër degë lisash
Ulen zërat e gjyshërve
Dhe bisedojnë në kor
Ka kohë që korbat nuk banojnë këtu
Ikën nga disa zëra të panjohura

Më rastisi të shoh një natë
Një njeri me një llambë
Shkonte prej varrit në varr
I kërkonte eshtrat e një kohe
Kërkonte një hartë
Të fshehur në shpirtin e kësaj toke

Prishtinë, 28 mars 2017

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ÇDO GJË ÇFARË ËSHTË SHQIPTARE

Dola në rrugë
U nisa në drejtimin e duhur
Do të të gjej aty
Ku nuk të kërkon askush
Beso në kokëfortësinë time
Asnjëherë në jetë s'kam lëshuar pe

Po të them se do takohemi
Do vij të të pështyjë në surrat
Kurrë asgjë s'i kam lënë rastësisë
Do i gjej hartat e atdheut tim
Do i gjej nëse duhet edhe vrimat e djajve
Ku e fshehën kujtesën tonë

Ti bishë e pangopshme
Jo që na e zhduke kujtesën
Por dëshiron të shlyesh nga kjo tokë
Çdo gjë çfarë është shqiptare
Por ja që
S'do të ta ofroj këtë kënaqësi

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Më prit në daç edhe te portat e ferrit
Do vij një ditë deri aty
Si me vdekjen do kacafytem
Me shpirtin tënd të pangopshëm
Të thashë do të të pështyjë në surrat
Vdekja ime e pamëshirshme

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

LOJA

Unë të ndjek
E ti ik
Ti më ndjek
E unë ik

Kjo lojë e ikjes
S'paska të bitisur
Qenka si një ruletë
Magjike

Qenka pa presje
E pa pikë
Njëri ndjek e tjetri ik
Ik si era vërtik

Prishtinë, 29 Mars 2017

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

SONTE NUK KAM SE KU TË TROKAS

Këto varre paskan mbetur
Pa nam e nishan
Askund dyer
Sonte nuk kam se ku të trokas

Një plep i moshuar
I mbledh gjethet e rëna
Dita e zverdhur dënes mbi një gur
Më tutje varroset një burrë

Një trumcak mbi një varr
Lexon një epitaf
Vargjet fluturojnë tej matanë
Largohen nga qeshjet sarkastike

Askund asnjë derë
Si marrin frymë kandrat
Në këtë shtëpi pasi që banorët e saj
Ndahen në dy grupe

Disa i përgatisin valixhet për në Ferr
E ca të tjerë në Parajsë
Largohen nga një e keqe
Për t'u fundosur në tjetrën

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

MBI NJË SHELËG TË PIKËLLUAR

Në cilat porta të trokas
Kur janë të mbyllura këtu
Të gjitha dyert
Një krakëllimë e egër korbi
Po ja prish bukurin e kësaj dite

Më thanë se dikush mbrëmë
I shkundi për të dytën herë
Pemët e shkundura
Një gjeth i zverdhur
Po i përqafton brigjet e trungut

S'dëgjohet zë njeriu
S'bëzajnë as zogjtë e fëmijërisë
Paskan vdekur edhe burimet
Vetëm zëri vajtues i një kryqi
Sillet vërdallë nëpër këtë mëhallë

Sërish po ajo heshtje e trishtuar
I frikoi trumcakët
Për çudi nuk u larguan nga atdheu
Mbi një shelg të pikëlluar
Po ndërtojnë një çerdhe prej rëre

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

FLAMUJT E ATDHEUT KURRË NUK MUNGOJNË

Këtu sonte s'dëgjohet
As zë njeriu e as zëzëllimë mushkonje
Në këtë qytet prej eshtrave
Vetëm disa drita fosforeshente
Tregojnë se këndeje par ka banuar dikush

Para shumë kohe ndoshta më shumë
Se njëmijë vjet
Këtu banorët
Nuk i kanë ndërruar asnjëherë adresat
As letrat e identitetit

Vetëm netëve të vona enden
Me nga një qiri prej ashti
Ndoshta i kërkojnë eshtrat e gjyshërve
Por gjithsesi enden nëpër këto varre
Bredhin si zogjtë e verbër

Çfarë nuk mund të sheh njeriu
Në trastat e tyre
Libra të vjetër dhe trekëndësha të fosilizuar
I bartin edhe kujtimet e adoleshencës
Por flamujt e atdheut kurrë nuk mungojnë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

KËTIJ QYTETI PREJ GURËVE

Këtu banorët jetojnë pa probleme
S'paguajnë asnjë tatim shtetit
Nuk mërziten për të dhënat sinoptike
Bie ose kur nuk bie shi
Fare se çajnë kokën për këtë problem

Nuk kanë halle me komunikacionin
Gjithmonë udhëtojnë
Vetëm në një drejtim
Por për dallim prej të tjerëve
Stoikisht i durojnë muzikat e shthurura

Këtij qytet prej gurëve
Që gjithmonë qëndron vertikalisht
Nuk i pengojnë shtrirjet horizontale
Të banuesve të lashtë
E as atyre që sapo vendosen këtu

Këtu ka gurë të të gjitha ngjyrave
Dhe llojeve
Prej atyre të murrme dhe të kaltër
Ka edhe mermer të kuq Kosove
Ka gurë që u shëmbëllezin eshtrave

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NJË NATË TË ERRËT DËGJOVA NJË ZË

Një natë të errët dëgjova një zë
Nuk ishte zë njeriu
E as krakëllimë korbi
Por gjithsesi
Ishte një zë tërë trishtim
Që delte nga fundi i honit

I stepur si sfinksi i shenjtë
Shikoja sterrën
E cila kohë pas kohe
Ndryshonte ngjyrën
Herë i ngjante një drite të imagjinuar
E herë i shëmbëllente Ferrit

Një natë tërë sterrë dëgjova një zë
Mbase nuk ishte zëri i askujt
Ose ishte i gjyshërve të mi
Por këto zëra përsëriten gjithmonë
Kur del hëna lakuriqe
Mbi qiellin e trishtuar të Kosovës

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ASKUSH ME ASKËND NUK FLET

Këta njerëz janë rehat
Nuk mendojnë për asgjë
S'e lodhin kokën
Për problemet ditore
Të vetmen frikë që e kanë
Është ajo e heshtjes

Askush me askënd nuk flet
Shurdhimi ka kohë
Që ka lëshuar rrënjë mes gurëve
As korbat e zinj
Nuk kthehen këndeje pari
Vetëm heshtja bisedon me qirinjtë e ndezur

Kur vjen mëngjesi
Hëna fshihet pas mjegullave
Një duhmë e rëndë
Si avulli i mykur noton
Mbi syprinat e gurëve
Noton nëpër zgërbonja lisash

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ASNJËHERË NUK HAPEN LEGJENDAT KËTU

Një varr sfinksi në rërë
Me një statujë të mjegullt
Mbi kokën e ylberit
Dy rrënjë kaktusi
Përtypin erën e mykur të oazës

Këtu nuk ka njerëz që marrin frymë
Asnjëherë askush
Nuk ka banuar nën këtë çati
Secili prej nesh kemi qenë flutur
Mbi gurtë e murrme të kujtesës

Trokitni mbi këta varre
Që rrinë pingul në shpirtin e tokës
Trokitni nëse doni
Edhe ne mendjen e juaj të shthurur
Besoj se dikush do ua hap derën

Jashtë mureve po bie shi
Ajri i tendosur si teli i kitarës
Këputet posa i hapim dyert
Më kuptoni kot trokasim mbi këto gurë
Asnjëherë nuk hapen legjendat këtu

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

TE PEMËT VEÇ KANË ZBRITUR ENGJËJT

Ky qiell e ky diell
Qenkan mbuluar me lëkurën e tokës
Mes tyre legjenda
Një hapësirë e boshatisur
Luan lojën e ruletit rus

Ka kohë që u larguan zogjtë
Nga shpirtrat e mjegullave
Ky boshllëk prej fjalëve
Paska zënë vend
Mes gurit të varrit dhe hapësirës

Një kryq i lakuar deri në tokë
Po i lidh lidhëset e këpucëve pa sholla
Në xhamat e dritareve troket breshri
Mbrëmë si në ndonjë përrallë
U hapën portat e mbyllura të kashelashave

Ky qiell e ky diell
Një duet i përsosur s'mejnë
Së kënduari psalmet e harruara
Te pemët veç kanë zbritur engjëjt
T'i bashkohen këtij kori të përsosur

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Cikli i dytë
U këputën edhe petalet e trëndafilit

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

KËNDEJ MË NUK KALOJNË TRENAT

Këndeje më s'kalojnë trenat
S'shoh duar të ngritura
Që përshëndesin fërshëllimën
Ka kohë që traversat
I ka zënë një gjumë i përdalë

Po ju përsëris edhe njëherë
Këndeje s'kalon asnjë tren
U mësuan edhe delet
Të mos tremben
Nga zëri shurdhues i makinistit

Harrova të ju them
Se treni i fundit kur kaloi këndeje
Atë ditë shkova ushtar
Isha tërë i trishtuar
Sepse si shqiptarë ktheheshim në arkivole

Ja pra përse trenat nuk kalojnë këndeje
Aq shumë i urrej
Sa që i kam pështy me qindra herë
Traversat derisa u kalbën
Trenat më nuk kalojnë këndeje pari

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

TË PËRCJELLSHIM NË FERRIN E ARMIKUT

Ishte ditë e hënë
Ose e marte
Ndoshta ka qenë edhe e premte
Punë e madhe çfarë ditë ishte

Kryesisht nga dhembshuria
Nuk i kisha mentë në kokë
Të përcjellshim ushtarë o bir
Të përcjellshim në Ferrin e armikut

U mësuam me historitë e trishtuara
Kur na i kthenin djemtë
Në një arkivol ngjyrë grivë
Gozhduar me gozhdët e krimit

Mbuluar me flamurin e urrejtjes
Andaj si t'i kem mentë në kokë
O bir si t'i kem mentë në kokë
Kur e kisha harruar edhe emrin tim

Të përcollëm tërë trishtim
Deri në aeroportin e Shkupit
Postën ushtarake
Ta patën caktuar në Lubjanë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Isha i humbur dhe i hutuar
Sa që në pasqyrën e aeroportit
E pashë veten me kollare
Në vend të këpucëve i kisha mbathur atletet

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

PASKAN VDEKUR KRAKËLLIMAT

Gjumi im sonte nuk paska gjumë
Lisat nuk flenë sonte
Dy kokrra fiku
Paskan mbetur në degët e dëllinjave

Nëpër fusha fluturojnë mëllenjat
Asnjë korbë nuk duket
Në hapësirat e gjëra të atdheut
Shqiponja me vigmat e saja i mat largësitë

Paskan vdekur krakëllimat
Në brigjet e Drinit
S'dëgjohet asnjë gjëmë
Nëpër male kanë lëshuar rrënjë flamujt

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

DY SHTATË DYMBËDHEJTË LISA

Dy shpendë të shenjtë
Një kokërr ulli
Nëpër degët e atdheut
Kanë filluar
Dhe po ecin rrapet

Në këtë bekim hyjnor
Fëmijët lindin si dragonj
Lindin me nga dy zemra
Në fluturim e sipër
U shëmbëllejné dykrenorëve

Dy kokrra ulli
Në shpirtin e një dege
Dy shtatë dymbëdhejtë lisa
Në sofrën e bekuar të atdheut
Pa hanë me një lugë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

MOS HUMBNI KOHË

Nëse më kërkoni
Diku në hapësirë kot e keni
Po ju them kot
Sepse mund të me gjeni
Me tërë dhembjen time te vargjet e mia

Jam gjithkund dhe askund
Diku mes ajrit të ndotur
Dhe atit të ndritshëm
Duke i numëruar
Ruzaret e mëkateve të dashurisë

Mos humbni kohë
Duke më kërkuar nëpër ledhe
Ju thashë jam gjithkund dhe askund
Jam diku mes Hyjit tim Dardan
Dhe zhgjëndrrës sime

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

PËR MËKATIN E NJERIUT

Kurrë nuk kuptoi askush
Se sa fjalë mbetën mbi sofër
E sa lugë ngelën peng
Në brendinë
E bludës së drunjtë

Ai erdhi shikoi në sy mikun
Dhe iku duke gënjyer
Lugët më asnjëherë s'mundën
Ta lajnë vetveten
Si njëra dorë që e lanë tjetrën

Thonë se dymbëdhjetë gozhda
Atë ditë u ngulën
Në trurin e pemës së njomë
Dhe po aq trishtim ndjeu qielli
Për mëkatin e njeriut mbi tokë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NUK ÇELI TRËNDAFILI I BARDHË

Ani që ka vdekur uji i kristaltë
Sonte barka ime lundron
Nëpër rërën e dhembjes
Asnjë flutur e kaltër
Nuk çeli trëndafili i bardhë

Për çudi nga gjembat mësova
Se si dashuron bleta lulen
Në pjalmin e vesës
I mbetur peng kjo mbrëmja
Hyri në parzmën e natës

Një fjalë prej mishi dhe gjaku
Filloi të piqet në syrin e gacës
Erdhën kalorësit e çmendur të natës
Dhe si ata të apokalipsit
I dogjën të gjitha pemët në kopsht

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

KANË NOTUAR KUAJT NË GJAK

Disa lloje lulesh paskan çelur
Shega e egër në shkëmb
Mbi një degë të lakuar
Flenë mëllenjat
Asnjë njeri nuk ua prish gjumin

Nën urat e bardha
Lahen guralecët e larmë
Një shi i brymtë bie pa u ndalur
S'ndalen as hingëllimat e yjeve
Sonte pritet që të zgjohen legjendat

Këtu në tokën e trazuar të Ballkanit
Asnjëherë nuk mejnë të lehurat
Lehin meteorët endacakë
Pa dashje u ndihmojnë edhe njerëzit
Kurse dimri gjithmonë pjalmon acar

Kam dëgjuar prej pleqve të urtë
Se në tokën tonë të shenjtë
Gjithmonë kanë notuar kuajt në gjak
Kurse ne jemi aq harrestarë
Sa që harruam se çfarë na ndodhi dje
Prishtinë, 30 mars 2017

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ISHIM SHQIPTARË VËLLEZËR TË
NJË GJAKU

E di që ti kur je i lumtur
U ngjan luleve
Kur çelin herët në mëngjes
Ose vezëve të kërshëndellave
Kur skuqen nga gëzimi

Ka diçka njerëzore
Në rrënjën e këtij rrap
Sa herë që më shikon me dashuri
Më bënë të ndjehem krenar
Në shtëpinë time shekullore

Më kujtohet kur për festat e vezëve
I ndiqnim pulat e zeza
Sepse kemi dëgjuar nga pleqtë
Se thyhen me shumë vështirësi
E kjo na duhej neve

Na duhej t'i mbushim xhepat
Me vezë për komshinjtë tanë
Që i përkitnin një tjetër feje
Neve kjo s'na pengonte
Ishim shqiptarë vëllezër të një gjaku

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

U KËPUTËN EDHE PETALET
E TRËNDAFILIT

Degët e sinorëve
Përshëndesin heshtjen e vrarë
Askush nuk përgjigjet
Lulet në dy gjunjë
Ulen në krahët e bletës

Ku ishit mbrëmë kur trokita
Trokita si i çmendur te yjet
Qielli m'i mbylli
Të gjitha portat e hekurta
S'dëgjohej as ikja e meteorëve

Vetëm pjalmimi i shiut të egër
Zëzëllonte në çatinë e kujtesës
Dy zogj të vetmuar shikonin
Në perëndim se si këputej një yll
Nga frymëmarrja e qiellit

Asgjë nuk dëgjohej përpos
Pëshpëritjes së shurdhët
Sërish pamë se si u këput një yll
U këputën edhe petalet e trëndafilit
Nga syri i gjelbër i hënës

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

PO JU THEM SE KOT E KENI

Kur kalon nëpër rrugët tona
Përse më shikon
Me sytë e huaj
Nuk erdha për të kërkuar dy gishta kripë
Jam në atdheun tim të kafshuar

Ndryshe janë rritur këtu pemët
Rrapi asnjëherë s'ka ditur të përkulet
Kurse unë ndjehem i huaj
Kur ulem në pragun tim shekullor
Kur ulem në dhembjen time

Më duket se kot e keni ju të gjithë
Nuk vriten zogjtë në fluturim
Një pelikan i bardhë
Mbrëmë këndonte
Mbi qiçin e anijes së fundosur

Po ju them se kot e keni
Nuk vritet liria e asnjë populli
Një ditë do dalim nga kjo sterrë
Do ecim deri te drita
E cila kurrë nuk perëndon në shpirtin e lirisë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

DERISA BRIGJET E ADRIATIKUT

Ky zog që po fluturon
Mbi kokën tënde të pabindur
Ka diçka njerëzore
Cijat si plima në shpirtin e dallgëve
Cijat si përmytja e anijeve

Mbrëmë i përjetuam të gjitha llojet
E dhembjeve
Një pulëbardhë qante si fëmijë
Qante kur ndjente si njeriu
Mungesën e etjes në brigjet e Jonit

Kurse anijet e imagjinuara
Netëve të vona notojnë
Notojnë nëpër dallgët e trembura
Derisa brigjet e Adriatikut
Përqafojnë kokrrat e pjekura të fikut

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NË EMËR TË ATIT E TË SHPIRTIT
TË ATDHEUT

Mos u fsheh pas gjetheve të manit
Kudo rreth teje është vjeshtë
Në sqepin e zogut
Dhe në krahët e shqiponjës
Vjeshta në kor këndon me trishtilat

Vjeshta në dhomë e pret dimrin
Dhe në brushën e piktorit surrealist
I buzëqeshet stinëve të tjera
Kudo vjeshtë
Nën pjergullat e pjekura

Sivjet do kemi musht edhe për kumritë
Do pimë për shëndetin e secilit njeri
Po ju them do pimë
Në emër të atit e të shpirtit të atdheut
Gllënjken e parë të verës së kuqe

Mos u fsheh pas gjetheve të pemëve
Që ecin e vrapojnë si njerëzit
Është vjeshtë e begatë
Do përjetojmë afshin e parë të dashurisë
Sivjet është vjeshta e dasmave tona

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

EDHE SOT KY MURG LEGJENDË

Si një murg i vjetër
Ky rrap shekullor qëndron këtu
Fare mirë i njeh njerëzit
Stinëve ua di hallet
Në dimrat e acarta bisedon me zogjtë

Nën të mrizojnë delet e bardha
Po ashtu edhe ato të zeza
Burrat dhe nënat tona
Kanë falur gjaqe
Me qindra pajtime i ka fotografuar ky rrap

Kur ishte nevoja të mbrohet atdheu
Nën këtë lis të shenjtë
Janë marr vendime të mëdha
Janë mbledhur burrat
Për t'i dalë zot tokës së sflitur

Edhe sot ky murg legjendë
I përballon të gjitha furtunat
Është sofra e udhëtarëve
Buka uji dhe kripa e secilit njeri
Është dora dhe shpirti i hyjit dardan

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NGA LISAT E TU GDHENDËM DJEPA

Kjo tokë e ime më e lashtë se guri
Flet me zemër e sy
U shëmbëllen murgjve të vjetër
Në kohërat që përsëriten turbulencat
Nuk i njeh acaret
Furtunave u bën ballë

Sa herë që pati nevojë atdheu
Lindi nga zjarri dhe hiri
Iu priu burrave
Në momentet më vendimtarë
Asnjëherë askujt nuk iu gjunjësua
Toka ime e gjyshërve të mi krenarë

Vari dhe djepi im i paçmuar
Tokë e rritur në skamje
Por e palëkundur si asnjë vend tjetër
Nga lisat e tu
I gdhendëm djepat
Për ata që gjithmonë të mbrojtën

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ATDHEU IM I KA KËTO PROBLEME

Për çdo ditë në lagjen time
Takoј fytyra të njëjta
Ecin njerëzit me nga një gjysmë fjale
Po ashtu edhe me nga një
Gjysmë kapelë të grisur

Shoh femra me pamje normale
Dhe ato që e hekurosin fytyrën
Por gjithsesi
Me nga një gjysmë dëshirë
Kalojnë tërmal e tatëpjetë rrugicës

Fëmijë që lozin me top prej lecke
Por pa brenga
Vrapojnë këmbëzbathur kalldrëmeve
Ani që u përgjaken thonjtë
Nuk e lodhin kokën për manikyr

Atdheu im i ka këto probleme
Por sërish i duron
Ngase nuk janë të huaja
Një ditë domosdo do rregullohen
Ashtu siç hekurosen fytyrat e shkurtohen thonjtë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

HINGËLLONTE EDHE KALI I EGËR I TROJËS

Kush jeni ju që më zgjoni
Kaq herët
Mbrëmë nuk pata gjumë
Hyra në ëndrrën e një legjende
Dhe i takova gjyshërit e mi të lashtë

Piva një kafe farmak
Mu ashtu siç pinte Ali Pashë Tepelena
Anijet kishin mbërri deri te portat
Kurse ju nuk i ndalni të trokiturat
Ikni më leni rehat ta rrufisë kafenë

Sonte nuk është nata e juaj
Pashë në ëndërr
Një tjetër ëndërr të një tjetër tretënite
Kur gjyshërit e mi legjendë
I binin deteve pashë më pashë

Sa trishtueshëm hingëllonte nata
Hingëllonte edhe kali i egër i Trojës
Ra Kartagjena në gjumin e cirqeve
E pashë Uliksin kah kthehej në atdhe
Dhe dëgjova lehjen e qenit te portat e kujtesës

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NË KATIN E TETË

Në secilin njeri
Banojnë nga dy njerëz
Në njërin
Një person i huaj
I cili jeton
Në katin e shtatë
Kurse në tjetrin
Po ai përroit të zi
Që jeton me vetminë e vet
Në katin e tetë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NATA LOZONJARE

Askush sonte nuk është me mua
Nuk di a jam i vetëm
Ose e tërë bota është në gjumë
Sonte mes gishtave të thyera
E humba qenin tim të zi

Një tjetër qenë endacak
Kot po u leh yjeve
Janë shurdhuar edhe meteorët
Askush askënd nuk e dëgjon
Mbase të gjithë po lehin kot

Një yll i madh po i afrohet tokës
Ajo si një kokërr pluhuri në miniaturë
Tërë habi shikon kah po bien yjet
Nata lozonjare
Për hir të njerëzve e zhveshi fustanin

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ATDHEU IM I BUKUR DHE I SFILITUR

Nuk ka kurrfarë problemi
Që ende nuk jam nisur
Unë një ditë do të kthehem
Në gjirin tënd atdhe

Si mund të jetoj larg teje
Nuk jam fakir
As misionar i ndonjë feje
Feja ime je ti atdheu im

Lamtumirë dhe mirë u pafshim
Atdhe i dërmuar
Ani që ende nuk jam nisur
Unë jam banor i yt i përhershëm

Sa më larg që jam
Po aq jam shumë më afër teje
Frymëmarrja e jote më ka zënë peng
Atdheu im i bukur dhe i sfilitur

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ME NJË GRUSHT DUHAN SHKODRE

Miku im nuk ka nevojë në jetë
Për aq shumë gjëra
Ka dëshirë të ketë një bastun
Dhe një llullë qelibari
Prej atyre që shiten
Nëpër rrugicat e kalasë së Krujës

Ju thash se nuk ka nevojë
Për gjësende të kota
Me një grusht duhan Shkodre
Dhe një çafkë të vockël
Raki rrushi të Rahovecit
I kalon me mija kilometra
Duke kënduar malësorçe majë krah

Miku im ai i fëmijërisë
Me të cilin i përjetuam dy luftëra
Dhe disa tortura shpirtërore
Sa shumë e donte llullën
E tij të qelibartë
Të cilën e kishte blerë një stërgjysh i largët
Në rrethimin e dytë të Krujës

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

2.

Miku im i mirë i fëmijërisë
Tani më nuk është
Ne mesin tonë
Ndjesë pastë sot herët në mëngjes
E kishte prerë biletën
Për në rrugën e amshimit

Dashtë Zoti domosdo
Do e përcjellim ashtu siç ka jetuar
Me një flamur dykrenor
Dhe me llullën e qelibartë
E me bastunin e tij
Nga i cili nuk ndahej asnjëherë

Prishtinë, 31 mars 2017

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

O JU LUTEM MË LEJONI

Nëse më lejoni
Sonte dua t'i bëj disa hapa
Do të largohem nga kjo errësirë
Pema ime ka kokë dhembje
Po i shkunden të gjitha mendimet

Nëse më lejoni
Dua të dalë jashtë lëkurës sime
Të bredhi mes yjeve endacakë
E di secili prej jush xhelozoni
Lojën e meteorëve kah lëshohen në tokë

Më kuptoni ose më mirë
Më lejoni që sonde të dalë në kopsht
Të bisedoj me rrapin kryeneç
Dymijë tremijë vjet ai jeton mes nesh
I njeh të gjitha dobësitë e yjeve

O ju lutem më lejoni
Ta ngacmoj me shqisën time të shtatë
Lëvoren e kësaj peme
Nga e cila do fluturojnë qiejve të paanë
Fluturat më të larmishme të dynjasë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

JEMI PJESË E NJË CELULARI

Nuk kemi kohë për humbje
Jemi shndërruar në
Diçka që as vetë nuk di se në çfarë
Por gjithsesi
Jemi pjesë e pandashme e një celulari

Ecim me telefon në dorë
Kurse nëpër xhepa cingëron koha
Me gishtin tregues
Ose me gjashtë gishta
Dërgojmë mesazhe të rrejshme

Nëpër rrugë askush me askënd
Nuk ka kohë të bisedoj
Me nga dy celular në dorë
U përgjigjemi gojarisht
Ose askujt s'tregojmë se ku jemi

Nuk pranojmë mysafir
E as nuk shkojmë te më të afërmit
Arsyetohemi se gjendemi
Larg njëri –tjetrit diku askund
Kurse telefonat cingërojnë e cingërojnë në tru

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

E DIMË POR KURRË NUK E PRANOJMË

Njerëzit ende nuk dinë
Se kush e krijoi fatin
Molla e skuqur në degët e një rrënje
Ose gjarpri i imagjinatës
Por megjithatë fati doli në shesh
Dhe po noton herë si peshk e herë si kungullak

Kemi prirje t'i besojmë edhe drurit
Kur bisedon me gjethet e shkundura
Mjegullave pas çmendjes së reve
Përroit të egër ose përroskës
Kur rrjedh furishëm
Mes gishtave të ndonjë skeleti

Gjithmonë shtiremi se e harrojmë mëkatin
Por e dimë fare mirë
Se ku banon
Dhe kohën kur u krijua
E dimë por kurrë nuk e pranojmë
Prejardhjen e dyshimtë të fjalës

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

MBETËN ENIGMË NË MURIN E TRAPAZANIT

Ende nuk mësuam
A thua vallë këto shenja
Janë plagët e gurëve
Ose kanë mbetur në trapazan
Nga koha kur e varëm këmishën e gjakosur

Atë ditë kishte aq shumë diell
Sa që pandërprerë binte një lloj shiu
Dhe nuk ndalej dot
Ndoshta qanin nuset ose lotonte gardhi
Kur mësoi nga ferra historinë e vrasjes së fjalës

Por shenjat mbetën mbi gur
E nëpër murana
S'i shlyen dot asnjë harresë
Kurse këmisha si një flamur i harruar
Lëviz ngadalë në trapazan me një ecje burrërore

Kur i pyetëm qytetarët për kohën
Dhe mënyrën e këtyre shenjave
Askush nuk i dinte kashelashat
Këto pika gjaku dhe kjo shenjë
Mbetën enigmë në murin e trapazanit

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

FILLUAM T'I VRASIM KAFSHËT

Ecjen drejtë tatëpjetës
Dhe tërmale
E mësuam nga kali i egër
Njerëzit gjithmonë
Dhe në çdo kohë i kanë imituar kafshët

Për të hipur në maje të mollës
U deshtë ta kemi për mësues majmunin
Ose gjarprin se përndryshe
Kurrë s'kishim arritur
Ta prekim me dorë mëkatin

Prej zogjve shtegtar mësuam
Fluturimin e parë
Kurse më vonë filluam t'i injorojmë fluturat
Nëpër luadhe i ngufatëm lulet
Sa që ja zumë frymëmarrjen e bletës

Kur i mësuam këto mësimet jetësore
Filluam t'i vrasim kafshët
Edhe këto krime
Nuk po na e mbushën syrin
Tani deri në shfarosje po i vrasim njerëzit

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Cikli i tretë
Guri i pjekur shtatë herë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

JAM NJË NJERI I TRADHTUAR

Jam dru më mirë me thënë pema
Cilës i kanë vdekur frytet
Flas me zë të lartë
Dikush inatoset e thotë
Këtij njeriu larg i dëgjohen vigmat

Askush s'do të më kuptoj
Jam një person i tradhtuar
Për çdo ditë
Po më largohen shqisat
Çdo gjë që kisha dikur po ikën nga unë

Më duket se po ikin edhe poezitë
Mbrëmë në raftin e vjetër
I kisha disa libra të shkrimtarëve klasikë
Kurse sot kur u zgjova
Tërësisht i kishte hëngër mola

Po më brejnë edhe mua
Më janë zvogëluar pa masë duart
Kurse këmisha me ngjyrë mandarini
Ende nuk është grisur
Nga varësja e vjetër më shikon me xheloz

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

SI NË RRËFYESTORE RRËFEHEMI NJËRI-
TJETRIT

Sa herë që pimë kafe
Te katër llullat
Si në rrëfyestore rrëfehemi njëri-tjetrit
Flasim për rrudhat e duarve
Tregojmë se sa na është rritur lëkura

Mbase të gjithë vuajmë
Nga i njëjti problem
As evgjitëve nuk u hynë në punë
Kjo lëkurë e regjur e duarve
Të rrudhosura e të zhubrosura

Me nostalgji i përcjellim të rinjtë
Puthjet e tyre
Na përkujtojnë historinë e lashtë
Të dashurisë sonë
Na përkujtojnë se dikur ishim gjallë

Kurse mullisi me një araba të vjetër
Ngarkuar me miell
Prej furre në furrë i dorëzon porositë
Ne çmallemi me nostalgjinë tonë
Harrojmë se po na pret kafeja e ftohur

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

KOHA MES DISA LLOJE KOHËRASH

Koha i ka humbur itineraret
E tashmja i vardiset
Një tjetër kohe që nuk ekziston
Kurse ajo e ardhme
Si në ndonjë përrallë zhduket
Mes gishtërinjve të së kaluarës

Janë shthurur ditët si njerëzit
Miku im harron në cilën kafene
I ka mbetur kapela e grisur
Harron se e tashmja
Asnjëherë nuk bëhet e ardhmja
Kurse për të kaluarën vetëm ëndërron

Koha mes disa lloje kohërash
Herë afrohet e herë largohet
Me trenin e parë nëpër traversat e shkulura
Koha që na i sjellë megjullat
Dhe këndesat
Që i zgjojnë mëngjeset kur shthuren motet

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

ASNJËHERË NUK PATA KOHË

Në kohën time nuk pata kohë
Gjithmonë ishte e premtë
Kur kumbonte kambana
Për të nesërmen e madhe
Pastaj vinte e diela e psalmeve

Kurrë nuk e kuptova kohën time
Ajo fshihej nëpër xhepa të grisura
Fshihej as unë nuk e dija nga kush
Por kryesisht fshihej
Nga një fantazmë e imagjinuar

Po ju them se në kohën time
Asnjëherë nuk pata kohë
Sa herë e dëgjoja kambanën
Në mua ngjante një ndryshim
Shpirti im pësonte metamorfozë

Kështu që kohë time e llogaritja
Vetëm të premtëve
Kisha në maje të kodrës
I mësonte fëmijët se të dielave
Duhet të veshin pantallona të gjata

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

BARIU I PADUKSHËM KUJDESEJ PËR YJET

Binte një grusht shi
Dhe rritej bari
Ngjyrë drite ose mandarine
I tërë fshati atë ditë
Këndonte një psalmë te portokajtë

Kështu u mësuam
Ose na mësuam pleqtë
Me një pasion të paparë
Se si duhet pas shiut
Të dalim nëpër fushat e portokajve

Afër kodrës ku gjendej kisha
Çdo ditë të lume
Një hije e bardhë si bardhësia
Kullote me delet
Bariu i padukshëm kujdesej për yjet

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

PORTRETI FALS I LIZËS

Kurrë më nuk morra vesh
Se kush jam
Kush është ky njeri para meje
E kush ky tjetri që ecën
Me duar në xhepa si një hije

A thua vallë kush jemi ne
Kjo shishe e zbrazët
Mbushet më raki rrushi
Po ashtu edhe me ajrin e tendosur
Kur qajnë fëmijët

Tavolina e uritur dhe çafka
Gjysmë e mbushur
Vallëzojnë një tango të vjetër
Portreti fals i Lizës
Zgërdheshet me kalimtarët e rastit

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

I KANË HARRUAR POEZITË

Është diku mesi i dimrit
Acari e kryen fare mirë
Misionin e vetë
Ti nuk je në kujtesën time
Je shndërruar në një pjesë të harresës

Pamja ime e jashtme
Nuk i shëmbëllen pemëve halor
As mandarinave në vjeshtë
Në sqepin e trishtilit
Duket si një nerexhë e egër

Në heshtje po kalon koha ime
Nuk jam në gjendje të mbaj mend
Por ama as të harroj
Ky dimër m'i shkundi kumbullat
Asnjë farë e shëndosh s'mbeti nëpër degë

Thonë se sivjet do vonohet pranvera
Bari do mugullojë kur kthehen lejlekët
Kurse poetët diku nëpër sirtarë
I kanë harruar poezitë
Pohojnë se dimrit nuk kanë inspirim

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

FËMIJËT ME NGA NJË BASTUN PLEQËSH

Me një gur të murrmë
I gjuajta pamëshirë stinët
Ndjeva thellë mallkimin e murgjve
Nën degët e shelgut të pikëlluar
Dëgjohej qeshja ironike e urës

Sonte më duket se
Lumi ndanë brigjeve
Vajton ndarjen e lumit në dy degë
Lejlekët nuk guxojnë të fluturojnë
Nëpër anët e tjera të mendimeve

Sa herë që vijnë dasmorët
Kalorësit e enigmave
I kalërojnë mjegullat e plumbta
Fëmijët me nga një bastun pleqsh
Imitojnë ardhjen e shirave në dimër
Prishtinë, 1 prill 2017

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

VETËM MOS T'UA SHOH SYTË KËTU

Ndoshta jemi fëmijë të mëkatit
Secili prej nesh
Mbanë nga një gur në shpirt
Mbanë trishtimin e jetës
Të cilin kurrë nuk e harruam

Kur na zë mërzia
I hedhim eshtrat e duarve në hon
Më pastaj presim me padurim
Që nga gremina e pafund
Të largohet ndonjë demon

S'ka lidhje se çfarë ngjyre ka
Kryesisht le të jetë djalli
Ose i biri i djallit
Le të largohet përtej shtatë qiejve
Të mos ketë vend mbi këtë tokë

Me shekuj e bartëm dhembjen e mikpritjes
Ua ndamë një dhomë ta fusin kokën
Na i grabitën shtatë të tjera
O le të ikin përtej shtatëmbëdhjetë qiejve
Vetëm mos t'ua shoh surratin këtu

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

PEMËT TËRË MLLEF

Ka kohë deri në mëngjes
Ndoshta edhe njëmijë vjet
Nuk zbret agullima
Në teatrin e qytetit
Hëna i ka lëshuar perdet e zeza
Aktori kryesor bëri vetëvrasje

Papritmas një shi i zi
Rigoi si nga kazanët e shqyer
Binte edhe më shumë
Kush mund të ndalte këngën
E trishtilit
Në çastin e trishtimit të erës

Dhe sërish u dëgjua zëri i furtunës
Pemët tërë mllef
Pështynë në drejtim të mjegullave
Me të vërtet
Mëngjesi që nga ajo kohë
Nuk erdhi asnjëherë në qytetin tonë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

TË BËHEM PLUHUR E HI

Gjërat që më rrethojnë
Një ditë do të zhduken
Thua se asnjëherë nuk kanë ekzistuar
Do zhduken edhe pantallonat e mia
Ndoshta ditën kur dal në rrugë
Do ja dhurojnë ndonjë lypsari

Të gjithë e dinë m'i njohin huqet
E njohin kokëfortësinë time
Jam në gjendje që për një plesht
Ta kalli jorganin
Të ndizem edhe vetë bashkë me të
Të bëhem hi e pluhur

Një ditë domosdo do zhduket
Ajri uji dhe deti që na rrethon
Toka jonë për çdo ditë
E më shumë po ngushtohet
Rapeve po u zihet frymëmarrja
Një ditë të gjithë do këndojmë Ave Maria

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NA I DOGJËN EDHE LISAT

Nga secila luftë
Dolëm duke i lëpirë plagët
Me gjakun e njomë të fëmijëve
Shkruam një histori të trishtuar
Dhe të nesërmen
Harruam thua se s'kishte ndodhur asgjë

Nga hiri i çative i nxorëm eshtrat
Na i dogjën librat e shenjtë
U ngritëm nga pluhuri i dhembjes
Dhe sërish hymë në një tjetër luftë
Kurrë nuk na u ndalën zjarret
Mbase nga harresa përsëriteshin

Zunë e na lindnin fëmijë të gjymtuar
Na i dogjën edhe lisat
Rrapeve u jepnin injeksion
Të mos rriten
Siç janë rritur perënditë
Dhe dykrenorët në tokën tonë të shenjtë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

GURI I PJEKUR SHTATË HERË

Dy duar të karbonizuara qëndronin
Mbështetur murit
Me shikimin tënd prej dykrenori
Tej përtej lagështisë
Së dhembjes
U shpua si me laser
Guri i pjekur shtatë herë

Tinëzisht në ije
Ma mbështetën me dhunë
Grykën e metaltë të vdekjes
Asgjë nuk ndjeva
Përpos dridhjes së këmbës
Së djathtë
Dhe dorës së majtë

Me gjakftohtësi e prita vdekjen
E cila ndoshta
Për mendimin e tyre
Ishte vonuar
Një kohë të gjatë
Prita të hapet varri im i zi
Të hapet
Si guaska e bardhë e Adriatikut

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Nuk i dëgjova krismat
As gjëmat e Drinit s'i përfilla
Vetëm tehun e akullt të thikës
E ndjeva thellë
E ndjeva
Që më fundosej në gjak
Muri e humbi vetëdijen kur pa
Se sa krenarisht e përqafova vdekjen

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

AH TË ISHA MILLOSH GJERGJ NIKOLLA

Nuk di më se kush jam sot
Të isha Migjen
Me një grusht të hekurt
Do ja ndaja në dyshë
Gjoksin e sëmurë
Këtij mali që ka ngritur kokë

S'do lija të çelë gojë
Kjo tragjedi mistike e bukës
Si një shpend i shenjtë
Do fluturoja mbi malet e Shqipërisë
Do fluturoja edhe përtej amshimit
Lulit të vocërr të ja blej një palë tullumba

Me një prekje magjike
S'do lija asnjë njeri tu afrohet
Kontejnerëve që kolliten nga tuberkulozi
Ah të isha Millosh Gjergj Nikolla
Do gatujta njëherë e përgjithmonë
Një bukën të madhe për të varfëritë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

LINDËM NGA HIRI I VDEKJES

Njerëzit në tokën tonë
Lindin me nga një plagë të hidhur
Kurse pemët si gjithmonë
Marrin frymë si njerëzit
Dhe sërish ecin vertikalisht

Nga majat e lisave i zbresim mjegullat
Dhe nuk i ndalim kurrë
Këngët tona majë krahu
Këndojmë duke lindur
Po ashtu edhe vdesim duke kënduar

Kështu me kohë
E mësuam alfabetin e trishtimit
Nga secila pemë që mbollëm
Mjeshtërisht ditëm
Ta shtrydhim lëngun e jetës

Ecëm përtej të pamundurës
Ecëm derisa mbërrimë te portat e ferrit
Lindëm nga hiri i vdekjes
Lindëm për t'i kënduar
Këngët tona fantazmagorike

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

MËKATI

Po të mos ishte krijuar mëkati
Njerëzit kurrë
Nuk do të mëkatonin
Nën kapelën time të vjetër
Flenë zogjtë e vdekur të fëmijërisë

Po ju them sërish
Ata që e krijuan mëkatin
Janë mëkatarë
Më të papërmirësueshëm
Mëkati i tyre s'lahet me asnjë mëkat

Një zë më vjen si nga lashtësia
Më duket se
Është fëmijë i mëkatit
Kurse ne baballarë që e përkundim
Nëpër ëndrrat dhe zhgjëndrrat tona

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

NGA DYMIJË HERË NË DITË

Pas furtunave deti fle
Në sqepat e thyera të kanjushave
Zgjohen ëndrrat
Asnjë udhëtim nuk përfundon
Me shërimin e plagëve

Mbrëmë na i vranë zogjtë
Korbat nuk patën se ku të largohen
U fshehën pas kambanës
Dhe veladonëve të zi
Një re e dyshimtë ja zuri frymën Kosovës

Dymijë vjet u dëgjuan vigmat
Nuk di a thua vallë ishin piskama
Apo britma nënash duke lindur vdekjen
Në tokën tonë të shenjtë
Demonët i lozën vallet më të trishtuara

Dymijë vjet thithëm ajrin e vdekur
Nga dymijë herë në ditë
Pamë se si lindte dhe perëndonte dielli
Mbi kokat tona dymijë vjet
Kurrë nuk pushoi së vajtuari qielli
Prishtinë, 2 prill 2017

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Adem Zaplluzha u lind më 1 shkurt 1943 në Prizren. Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Disa kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e Qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime filloi të merret, kryesisht me poezi, që nga mosha e fëmijërisë. Rrugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë, të cilën e botoi në revistën “Pionieri” më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës, bashkë me shokët e punës dhe të pendës, themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në kuadër të punës së këtij grupi letrar, qe botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetatat e kohës, që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa antologji dhe në librin Kosova letrare të poeteshës Monica Muresha. Është prezantuar në Leksikonin e Shkrimtarëve Shqiptarë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

1501-1990, nga Hasan Hasani, në Leksikonin Shkrimtarët Shqiptarë për fëmijë 1872 – 1995, nga Odhise K. Grillo, si dhe në librin Portrete Shkrimtarësh nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002. Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe.

Jeton dhe krijon në Prishtinë.

BOTIME TË AUTORIT

1.“Puthje”, poezi, “Rilindja”, Prishtinë,1974.

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

2. “Ecjet e viteve të mëdha”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë 1995.
3. “Çamarrokët e Thepores”, poezi për fëmijë, “Shkëndija”, Prishtinë 1996.
4. “Muret”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë, 1997
5. “Morfologjia e dhembjes”, poezi, “Faik Konica”, Prishtinë, 2000
6. “Ai vjen nesër”, poezi, Qendra e Kulturës, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2007
7. “Letër nga mërgimi”, poezi, Klubi letrar “Fahri Fazliu” Kastriot, 2007
8. “Letër nga mërgimi 2 “ poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot 2007
9. “Udhëdarja”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2008
10. “Thirrje e gjakut”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu”Kastriot 2008
11. “Asgjë sikur molla”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2009.

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

12. “Vesa në lotin tim”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, 2009,
13. “Puthja e gozhduar”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2009.
14. “Kashelasha në vargje”, poezi për fëmijë,” Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.
15. “Pema e bekuar”, E përkthyer, Rumani, 2010.
16. “Bajraktarët e vatani”, poezi satirike, Klubi letrar, ”Fahri Fazliu” Kastriot , 2010.
17. “Hijet e ndryshkura”, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010.
- 18.”Stuhi në Kutulishte”, poezi, ”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010.
19. “Posa ikte nata”, poezi, “Qendra e kulturës “, Kastriot, 2010.
20. “Loja e myshqeve”, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010.
21. ”Lumëbardhi dhe gjëma”, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010
22. “Metafora e heshtjes”, poezi, “Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010
23. ”Hyji në Prekaz”, poezi,”Qendra e Kulturës”, Kastriot, 2010.
24. ”Sinorët e hinores”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot 2010.

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

25. "Don Kishoti dhe Rosinanti", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
26. "Zjarri i dashurisë", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
27. "Kur likenet vallëzojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
28. "Ditari në vargje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
29. "Tingujt që nuk përfundojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010.
30. "Shtegu i mallit", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
31. "Korniza e thyer", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
32. "Zgjimi i gjëmës", Poezi, Shoqata e Shkrimtareve, Kastriot, 2010
33. "Vallja mistike", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
34. "Merre kodin", Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
35. "Letër atdheut" poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
36. "Tejdukshmëria e shiut", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
37. "Përtej teje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

38. “Sa afër e sa larg”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011

39. “Vallja e zanoreve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

40. “Ikja e eshtrave”, Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

41.”Kalorësit e mjegullave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012

42. “Hingëllimat e shiut”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

43. “Kur pemët i ndërrojnë këmishët”. Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

44. “Mirëmëngjesi Imzot”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012

45. “Kafshimi i mikut”, Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

46. “Atje tej maleve”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve , Kastriot, 2012

47. “Heshtja që del në shesh,” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

48. “Portat e shpresës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012

49. “Në dhomën time gjysmë të errët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

50. “Kinse Lojë Shahu”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

51. “ Për çdo dekadë nga një baladë “, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
52. “Fusha e mëllenjave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
53. “E kujt është kjo vetmi”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
54. “Mos pyet për adresën e lumit”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
55. “ Stoli në parkun vjetër” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
56. “Urori i stralltë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
57. “Po të mos ishte fjala”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
58. “Thyerja e urave”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
59. “ Trokëllimat në gjumin e dallgëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
60. “ Në flokët e dëborës”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
61. “Një grusht nostalgji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
62. “ Kur filluan të flasin njerëzit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
63. “Kur stinët kapërcejnë fshehurazi”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
64. “ Lisi në rrënjët e veta” , Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

65. “Eca ecëm dhe do ecim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
66. “Fëmijët e erës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
67. “ Çast në fund të stinës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
68. “Si të flas me drurët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 69, “ Më pëlqejnë mendimet e tua”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
70. ”Andej dhe këndej kohës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
71. “Zëri i heshtjes”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
72. “Kush i lexoi letrat prej erës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
73. “ Fluturimi i korbave në netët pa hënë”, prozë poetike, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
74. “Koha e ime dhe koha e jote”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
- 75.” Diku te një baladë”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
76. “ Sonte çdo gjë po i përngjan lotëve”,Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 77 “ Ky def prej hëne”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

78.“Pyesni zogjtë në ikje ”,Poezi , Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot 2013

79 “ Fërfërimë gjethesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

80. “Refrene yjesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

81. “Te delta e mjellmave”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

82.“Rinjohja”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

83.“Diku në fund të një fillimi”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

84.“Mëkati i hijes”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

85.“Një zog prej uji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

86.”Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.

87.”Daullet e një nate”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

88.”Sytë e gurtë të erës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

89.”Kur dehen perënditë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

90. “Fjetëm njëqind shekuj” Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

- 91."Krakëllimat e natës", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve "Fahri Fazliu", Kastriot, 2014
92. "Ndjekësit e enigmave", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve "Fahri Fazliu", Kastriot, 2014
93. "Atdheu i paçmuar"Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve "Fahri Fazliu", Kastriot, 2014
- 94."Psalm i harruar ", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, "Fahri Fazliu"Kastriot 2014
- 95,"Për kë po bie moj kambanë", Poezi Shoqata e Shkrimtarëve "Fahri Fazliu", Kastriot, 2014
96. "Mbi flokët e ullukëve", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve "Fahri Fazliu" Kastriot 2014
97. "Menatë vijnë lejlekë", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve "Fahri Fazliu" Kastriot 2014
98. "Loti i gotës së dehur" , Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve "Fahri Fazliu" Kastriot 2014
99. "Stina asnjënëse", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve "Fahri Fazliu" Kastriot 2014
100. "Dëneste bashkë me erën" Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve "Fahri Fazliu" Kastriot 2014
101. "Druri i pikëlluar", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2014
102. "Një grusht dashuri", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2014
103. "Lëreni zërin tim", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2014
104. "Shi në qytetin tim", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2014

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

105. “Si trenat e verbër ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
106. “Zjarri i malli tim ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
107. “Kur teshtin era”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
108. “Mbi shpirtin e erës pagane”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
109. “Nëpër gjymtyrët e mjegullave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 110.”Ajo nuk erdhi sonte” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 111.”Një hënë e zhveshur”,Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
112. “Nëpër plasaritjet e mureve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 113.“Mes telave gjembor ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” ,Prishtinë, 2015
114. “Të vizatosh një zog në mur”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 115.” Nuk flenë as kuajt e dehur” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 116.”Fluturojnë zogjtë e verbër ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
117. “Një shi prej bryme” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

118. “Në prehrin e pemëve” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
119. “Zëri i largët i shiut ”, Poezi
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
120. “Yjet e ngrira të kujtesës ” , Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
121. “ Thirrmat e hijeve”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
122. “Dritaret e verbëta ”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
- 123 . “Përtej portave të mbyllura” , Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
124. “Malli i etjes” Poezi, Shtëpia Botuese
“TREND”, Prishtinë, 2016
125. “Kur qajnë pemët ”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
126. “Të dielave në qytetin tim ”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
127. “ Nëpër brigjet e kujtesës” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
128. “Rrugës qante një stërqok”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
129. “Kali im prej bore” , Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
130. “Përballë hijes së mollës ”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
131. “Jehu i zërave”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

132. “Në kujtesën e pemëve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
133. “Më mirë një gjysmë ëndrrë”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
134. “Një dry prej dylli ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016.
135. “ Në anën tjetër të mendjes”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
136. “Sa shumë ethe pat dimri sivjet”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
137. “Enigmat e kashelashave ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
138. “Nuk i them uinë dot kësaj liri” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
139. “Fluturat prej letre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
140. “Fluturimi i gjinkallës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
141. “Kumritë prej deltime”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2016
142. “Më pritni te baladat e gurit”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017.
143. “Trenat këtu gjithmonë vonohen”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
144. “Lulëzojnë gjethet e ullinjve”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

145.“Teatri antik i kujtesës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

146.“Portreti i lirisë”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017

147.“Një stinë delikate”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017

148.“Te ullishtat e vjetra ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

149.“Ishim të lumtur si gjinkallat”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017

150.“Pikëllimet e rrënjëve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

151.“Telat e shirave ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017

NUK JANË BOTUAR ENDE!

152.“Një stuhi prej bryme”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2018

153.“Sonte s’ka dashuri ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018

154.“i shëmbëllente pluhurit kozmik”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2018

155.“Llamburite atdheu i plagosur” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018

156.“Guri i pjekura shtatë herë” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Përmbajtja:

Cikli i parë

Kjo luftë i çmendi edhe dizgjinët e kuajve

Druaj se atëherë do bëhet vonë

Dy persona ndjekin autorin

Vetëm sonte më lejoni ta pres gjyshin tim

Erdhët një ditë kur vdiste stina

Dimri dhe dëbora e përgjakur

Fundosej deri në shpirtin e rërës

Ne pritëm edhe disa dekada

Kjo luftë i çmendi edhe dizgjinët e kuajve

Ne ende luajmë si hijet e murrme

Me jele të bardha si dëbora

Duke e larë fytyrën e lerosur

Ju lutem prekni me shikimet e juaja

Të çmallem derisa bliri çelë lule

Për çdo ditë pjalmon trishtim

I numëronim komçat e këputura

Shkonte prej varrit në varr

Çdo gjë çfarë është shqiptare

Loja

Sonte nuk kam se ku të trokas

Mbi një shelg të pikëlluar

Flamujt e atdheut kurrë nuk mungojnë

Këtij qyteti prej gurëve

Një natë të errët dëgjova një zë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

Askush me askënd nuk flet
Asnjëherë nuk hapen legjendat këtu
Te pemët veç kanë zbritur engjëjt

Cikli i dytë
U këputën edhe petalet e trëndafilit

Këndeja më nuk kalojnë trenat
Të përcjellshim në ferrin e armikut
Paskan vdekur krakëllimat
Dy shtatë dymbëdhejtë lisa
Mos humbni kohë
Për mëkatin e njeriut
Nuk çeli trëndafila e bardhë
Kanë notuar kuajt në gjak
Ishim shqiptarë vëllezër të një gjaku
U këputën edhe petalet e trëndafilit
Po ju them se kot e keni
Derisa brigjet e Adriatikut
Në emër të atit e të shpirtit të atdheut
Edhe sot ky murg legjendë
Nga lisat e tua gdhendëm djepa
Atdheu im i ka këto probleme
Hingëllonte edhe kali i egër i Trojës
Në katin e tetë
Nata lozonjare
Atdheu im i bukur dhe i sfilitur
Me një grusht duhan Shkodre

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë

2.

O ju lutem më lejoni
Jemi pjesë e një celulari
E dimë por kurrë nuk e pranojmë
Mbetën enigmë në murin e trapazanit
Filluam t'i vrasim kafshët

Cikli i tretë

Guri i pjekur shtatë herë

Jam një njeri i tradhtuar
Si në rrëfyestore rrëfehemi njëri-tjetrit
Kohët mes disa lloje kohërash
Asnjëherë nuk pata kohë
Bariu i padukshëm kujdesej për yjet
Portreti fals i Lizës
I kanë harruar poezitë
Fëmijët me nga një bastun pleqsh
Vetëm mos t'ua shoh sytë këtu
Pemët tërë mllef
Të bëhem pluhur e hi
Na i dogjën edhe lisat
Guri i pjekur shtatë herë
Ah të isha Millosh Gjergj Nikolla
Lindëm nga hiri i vdekjes
Mëkati
Nga dymijë herë në ditë

Adem Z.Guri i pjekur shtatë herë